

Σχέσεις κληρονομικότητας, περιβάλλοντος και νοημοσύνης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Το παιδί, όταν έρχεται στον κόσμο, φέρνει μαζί του διάφορες καταβολές που κληρονομεί από τους γονείς του. Αυτές όλες οι καταβολές ή εσωτερικές δυνάμεις, αποτελούν την κληρονομικότητα του οργανισμού. Αυτή η κληρονομικότητα δέχεται τις επιδράσεις του περιβάλλοντος ή των εξωτερικών δυνάμεων. Η νοημοσύνη είναι δείγμα της κληρονομικότητας (στα αγγλικά χρησιμοποιείται ο όρος *capacity*) και των επιδράσεων του περιβάλλοντος.

Τους εξελικτικούς ψυχολόγους απασχόλησε παλιότερα έντονα και σήμερα σε μικρότερη έκταση, το γενικό πρόβλημα των σχέσεων μεταξύ κληρονομικότητας και περιβάλλοντος. Το πρόβλημα αυτό είναι γνωστό διεθνώς σαν σχέσεις μεταξύ φύσης και ανατροφής. Για το πρόβλημα, επίσης, αυτό αναφέρεται ο όρος ωρίμανση ή ωριμότητα, ως διερεύνηση των κληρονομικών παραγόντων του περιβάλλοντος στη διαδικασία της ωρίμανσης. Για το θέμα αυτό σήμερα οι περισσότεροι ψυχολόγοι αποδέχονται ότι «η εξέλιξη είναι προϊόν αλληλοεπίδρασης του οργανισμού και του περιβάλλοντος». [\(περισσότερα...\)](#)